

suggestiveness. The question of the volume of the Ukrainian phraseological minimum remains open, which is a prospect for further scientific research.

References

1. Kuz H. Do problemy formuvannia frazeolohichnoho minimumu. Teoriia i praktyka vykladannia ukraïnskoi movy yak inozemnoi. 2013. Vyp. 8. S. 122–129.

РОЗВИТОК В ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Любецька Вікторія Валеріївна

доцент кафедри української мови та мовної підготовки іноземців

Одеського національного університету імені І.І. Мечникова

кандидат філологічних наук, доцент

e-mail: hour.mir.gorod@gmail.com

Роль міжкультурної комунікації у сучасному світі є дуже важливою. Економічні, політичні та соціальні події впливають на активну міграцію людей, перед якими відкриваються нові можливості для працевлаштування і навчання. Успішна інтеграція у нове суспільство залежить насамперед від взаєморозуміння та поваги до культури партнерів по комунікації. У нових умовах особливого значення набуває усвідомлення проблем міжкультурної комунікації для викладання іноземних мов та, як наслідок, перегляд і вдосконалення методики викладання. Для всебічного розвитку особистості набуває неабиякої актуальності вивчення особливостей буття інших народів, соціокультурних відмінностей, мови як культурного коду нації.

Упродовж багатьох років Україна надає освітні послуги громадянам іноземних держав. Одне із завдань сучасної освіти полягає в перетворенні

багатства мов із перешкоди у спілкуванні на засіб пізнання та взаємозбагачення. Тому закономірно постає необхідність розвитку компетентностей міжкультурної комунікації студентів-іноземців як важливого чинника в оволодінні не лише мовою, а й культурними цінностями народу. Пріоритетні напрями розвитку освіти, визначені в законодавчих та нормативних документах України, передбачають розвиток та виховання гармонійно розвиненої, високоморальної особистості, здатної до цивілізованої і успішної взаємодії в усіх сферах життя. Особливої актуальності у процесі комунікації набувають знання мовної системи, мовленнєвої поведінки носіїв мови, соціокультурної інформації та здатності використовувати їх у конкретних життєвих ситуаціях. Тому розвиток компетентностей міжкультурної комунікації стає сьогодні неохідною умовою вивчення української мови іноземними студентами як головним засобом повноцінної взаємодії в поліетнічному середовищі.

Звісно, що всі мовні компетентності (загальна, комунікативна, соціолінгвістична) компетентності є важливими, як і компоненти освіти, що спрямовані на формування компетентностей, необхідних для продуктивної діяльності особистості. Такі риси, як мобільність, самостійність, конструктивність і готовність до міжкультурної взаємодії, характеризують сучасну особистість, тому сучасна освіта має такі пріоритети: навчити навчатися, сформувати потребу в навчанні упродовж життя; використовувати отримані знання у своїй діяльності (професійній, громадській чи побутовій); забезпечити формування компетентної особистості, яка усвідомлює свою належність до, європейської цивілізації, орієнтується в реаліях і перспективах соціокультурної динаміки, здатна застосовувати знання в нестандартних ситуаціях, приймати відповідальні рішення.

Перебуваючи у країні навчання, студенти-іноземці завжди є учасниками процесу міжкультурної комунікації, що відрізняється від того, яким вони послуговуються всередині власної культури. Отже, мета навчання української мови як іноземної полягає не тільки в ознайомленні студентів з правилами уживання мовних одиниць, а і в їхній підготовці до міжкультурних контактів.

Завданнями для повноцінного міжкультурного та міжособистісного спілкування стає навчання розуміти культурну різноманітність, опановування нової культури за допомогою мови. У структурі міжкультурної компетентності можна виділити наступні складники: комунікативний, мовленнєвий і культурний. У сукупності ці складники передбачають наявність комплексу вмінь та навичок, які дозволяють оцінювати комунікативну ситуацію та правильно вибирати вербальні і невербальні засоби спілкування. Відтак постає завдання удосконалення підходів до навчання української мови як іноземної, спрямованих на оволодіння мовою в лінгвістичному та соціокультурному контекстах, удосконалення навичок для професійної діяльності, розвиток особистості готової до міжкультурного діалогу.

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ СЕРЕД ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ

Моргунова Надія Сергіївна

завідувач кафедри мовної підготовки ХНАДУ,

кандидат психологічних наук, доцент

e-mail: morgan.ns777@gmail.com

Академічна доброчесність в Україні визнається одним з головних принципів освітньої діяльності. У Законі «Про освіту» воно сформульовано як «сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та проведення наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень» [1]. Поняття «академічна доброчесність» відносно іноземних студентів включає усвідомлення ними цінності здобуття професійної освіти, відповідальне, самостійне